

Димитър Ангеловъ Ивановъ.

(1845—1902)

Той е така също единъ отъ свищовскитѣ благодѣтели. Д. А. Ивановъ е билъ челевѣкъ на труда, на постоянството. Той е съсрѣдоточенъ характеръ, който все повече и повече се издига благодарение на вжтрѣшенъ незагасимъ импулсъ къмъ работа и здравъ и просвѣтенъ умъ. Ходътъ на такива характери е бавенъ, но сигуренъ; тѣ ясно фиксиратъ прицѣлната точка на своя стремежъ и съ трудъ, честностъ и постоянство я достигатъ. Тѣ сж повечето хора на дѣлото, отколкото на рефлексията. Трудътъ е тѣхниятъ елементъ, чрѣзъ него изпква тѣхното величие.

Д. А. Ивановъ се родилъ въ Свищовъ прѣзъ 1845 год. Баща му се именувалъ Ангелъ Ивановъ и се занимавалъ съ търговия, но се поминалъ рано, около 1852 г., вслѣдствие на което дѣцата му останали да живѣятъ при чича си Илийчо Ивановъ, който се грижилъ за тѣхъ и ги пращалъ на училище. Малкиятъ Димитъръ билъ силенъ ученикъ, ималъ жажда за изучение, но като нѣмалъ срѣдства, посветилъ се на търговия. Още като ученикъ той проявилъ необикновено старание и любознателностъ: прѣписалъ цѣлъ учебникъ по геометрия, а прѣписвалъ срѣщу възнаграждение и уроцитѣ на проститѣ и немарливи ученици, подвързвалъ книги и тевтерчета за проданъ, изработвалъ калѣпи за обуца и по тоя начинъ си набавялъ съ непосиленъ трудъ срѣдства за учебници. Това положение никакъ не ще да го е задоволявало,